

Şahsi Yalnızlıklarım 2

– Ali Koç · 31 Ağustos 2013

Şimdi geleceksen bana yüreğinle gel, ellerin titremesin
Ödünç aldığımız bütün acıları geri verelim
Aşkın haysiyetine bağlı kalarak incinmeyelim ve incitmeyelim
Acılara yoldaş son bir sigara yakalım yorgun yüreklerimizde
Ve bir birimize bakıp ağlayalım
Ki görsün herkes sevdalı kirpikler nasıl ıslanır
Bir kadın nasıl sevilir incitilmeden

Şahsi Yalnızlıklarım 2

Ansızın ölebilecek bir can'ım artık
Gecenin koyu karanlığında
Aşkın hırpaladığı

Hiçbir dilde karşılığı olmayan bir ağıt
Kalbi ortadan yarılmış martı çığlıkları
Anarşist yalnızlardanım
Zamansız entrikalarla bunak bir acıya dönüşüyorum
Düşsel iniltilelerle parçalanıyor kalbim
Gözlerine saat süsü vermiş şiirler
Kurgusu kör bir sabah
Sahnesi topal bir gece

Dudaklarından hırsızladığım bütün şiirleri
Nikotine kesmiş kangren çelişkilerle yazıyorum
İlkel duygular eşliğinde
Sarsak korkularla
Kiblesiz sevdanın koynunda ihanet ediyorum tüm sanrılara
Ceylan derisi ile kefenliyorum cesedimi
Erken bir ölüm
Kendime diz çökmekten dahi kendime sığınırım
Öksüz bir gülümsemeye

Ben ne zaman seni düşünsem
Bulutları gözlerimde toplanır şehrin

Bütün yağmurlar sensizliğe yağar
Ne zaman gülsem
Sebepsiz bir karartı beliriverir güneşli havada
Ne zaman sussam
Bütün iklimler de benimle birlikte susar
Dünya kadar yalan
Mahşer kadar gerçek bu yalnızlık
Ve yüreği çıkmaz sokaklarımda bir kadın

Belki de bütün sorun;
Hayatın kullanma klavuzu olmayışdır
Şimdiyi yok say
Dünü unut
Ve yarını ertele istediğin kadar

Ki aşk
Yusuf'tan bu yana stoğa dayılı başlar
Hemen hemen hepsi istif